

Bemærkninger til foranstaaende Lovforslag.

Efter Lov om offentlig Forsorg § 286 kan en Kommunalbestyrelse yde Bidrag til Foreninger, som i Maanederne November—Marts vederlagsfrit yder Skolebørn fra ubemidlede Hjem i Kommunen et Maaltid tilstrækkelig nærende Mad i Skoletiden. Efter samme Lovs § 287 skal derhos det sociale Udvalg, naar Skolen indberetter, at et skolesøgende Barn af ubemidlede Forældre lider under utilstrækkelig Ernæring — efter at have indhentet Erklæring fra den eventuelle Skolelæge — drage Omsorg for, at der vederlagsfrit i Maanederne November—Marts hver Skoledag ydes Børnet et Maaltid tilstrækkelig nærende Mad i Skoletiden, dog kun hvis Forældrene ønsker dette. Kommunerne er berettiget til at kræve deres direkte Udgifter til Skolebespisning i Henhold til de nævnte Bestemmelser erstattet med en efter Kommunens Udgift afpasset forholdsvis Andel i et Beløb paa 100 000 Kr., som Staten stiller til Raadighed i nævnte Øjemed; dog kan ingen Kommune oppebære mere i Statstilskud end $\frac{1}{3}$ af sine nævnte Udgifter i vedkommende Regnskabsaar.

Under Hensyn til de Vanskeligheder, som det under Krigens og Besættelsestidens usikre Vareforsyningsforhold maatte volde økonomisk daarligt stillede Familier at skaffe deres Børn en tilstrækkelig sund og nærende Kost, blev det i §§ 286—87 fastsatte Tidsrum for Ydelsen af offentlig Skolebespisning ved Lov Nr. 152 af 31. Marts 1941, jfr. Rigsdagstidende 1940—41, Tillæg A., Spalte 4547—50, imidlertid for Finansaaret 1941—42 udvidet til at omfatte hele Aaret, og ved aarlige midlertidige Love er denne Udvidelse herefter blevet opretholdt, senest ved Lovanordning af 20. Marts 1945 gældende for Finansaaret 1945—46.

Da de ovennævnte Vanskeligheder med Hensyn til Ernæringssituationen endnu ikke kan anses for overvundet, samt da Skolebespisningen i det hele anses for at være af en meget betydelig sundhedsmæssig Værdi, og det saaledes vilde være uheldigt

at fastholde Begrænsningen i Tidsrummet for dennes Ydelse til Maanederne November—Marts, foreslaas det derfor, at Tidsrummet for Ydelsen af offentlig Skolebespisning ogsaa for Finansaaret 1946—47 udvides til at omfatte hele Aaret.

Ved den fornævnte Lov af 31. Marts 1941 blev endvidere Maksimumsbeløbet for Statskassens Tilskud for Finansaaret 1941—42 fastsat til 400 000 Kr. under Hensyn til, at Kommunernes samlede Udgifter til Skolebespisning i Aarene fra Forsorgslovens Ikrafttræden og til 1939—40 var steget fra ca. 362 000 Kr. og til godt 1 Mill. Kr., saaledes at Kommunerne med det hidtil ydede Statstilskud i Henhold til § 288 kun fik knap $\frac{1}{10}$ af Udgifterne refunderet fra Statskassen. Som Følge af den ovennævnte Udvidelse af Tidsrummet for Ydelsen af offentlig Skolebespisning og den stedfundne betydelige Prisstigning er Kommunernes Udgifter til Skolebespisning steget yderligere siden Krigens Begyndelse og har i de sidste Aar beløbet sig til $2\frac{1}{2}$ —3 Mill. Kr. aarligt, hvoraf Københavns Kommunes Andel udgør ca. Halvdelen. Ved de senere midlertidige Love er Maksimumsbeløbet for Statens Tilskud derfor ogsaa blevet forhøjet yderligere og har fra Finansaaret 1943—44 været fastsat til 1,3 Mill. Kr. aarligt, hvoraf der i Finansaarene 1943—44 og 1944—45 er anvendt henholdsvis 928 627 Kr. og 867 113 Kr.

Under Hensyntagen til at Kommunernes Udgifter til Skolebespisning i Finansaaret 1946—47 næppe kan antages væsentlig at ville overstige de i de senere Aar hertil medgaaede Beløb paa $2\frac{1}{2}$ —3 Mill. Kr. aarligt, men at man paa den anden Side vil anse det for rimeligt, at Statens Tilskud kommer til at svare til den ene Trediedel af samtlige Udgifter, som danner Maksimum for, hvad Kommunerne kan forvente at faa refunderet af Statskassen, maa man anse det for nødvendigt, at der for Finansaaret 1946—47 stilles et Beløb af 1 Mill. Kr. til Raadighed til delvis Dækning af Kommunernes Udgifter til Skolebespisning.